

SOSIALURIN

Útgevart:
FØROYA JAVNADARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
Box 76.

PRENTSMIDJAN Á HEYGSBREYT
TELF. 1820

Fáa tey válgara?

»Urostiftelse og Samfundsomvæltning« eitur høvuðsgreinin í Diml. miðvikudagin. Ein má stúrsa yvir hesa grein, so ljótt hon er skrivað við teim vakrastu orðum og vendigum.

Hon byrjar við at siga frá, at landsdómari Gjerulff er farin undir at kanna eftir, um nakað grundarlæg er fyri sakarmáli móti Klakksvíkingum; men so gongur blaðið yvir til at vísa á, at generalstreikan hevði »Samfundsomstýrtende Hensigter til Formaal«, og her finnur tað útav, at ein J. í Jákupstovu hevur sagt blaðnum »Land og Folk« frá, at aftan fyri hesa streiku stóð eitt »Frihedsraad«, sum ikki einans hevði til endamáls at forða politistunum at koma á land. Blaðið heldur tað vera løgið, um teir ikki verða »klapset af«, sum hava roynt at »rette et dræbende Slag mod Samfundsordningen som Helhed«.

Tað tykist at vera blaðsins uppgáva við hesi grein at fáa dómárin at víðka virkisóki sitt til eisini at umfata alt, ið staðið hevur landsstýrinum í vegin fyri at senda politistarnar til Klakksvíkar — hesum dýrabæra landsstýri.

Slik framferð hevur ikki verið vanlig í Føroyum fyrr.

Og Dagblaðið í sínum lagi roynir seinasta týsdag at leggja okkum undir at hava »øst fólk upp til at nýta vápn«. Nær og hvar hetta er hent, nevnið tað einki um; men óivað hevur henda skrivning somu ørindi: at geva dómáranum meira kanningararbeid. —

Ein vøkur greipa!

Judas — á sinni — var tó so frægur, at hann fekk 30 silvurpeningar fyri sitt skaðaverk; men landsstýrisblóðini bæði — hvørt í sínum lagi — gera sín ljóta ørvitis svikaskap púra ókeypis! Ein blindur hevndarhugur er hetta og einki annað; men ikki sær tað tespiligt út.

Munnu tey fara at fáa feitan bita?

Føroya Landsbókasavn

verður afturlatið sunnu- og heiligdagur í juni mánað og til hálvan august.

Annars opið sum vant.

DAGBLAÐIÐ ásanar.

Í Sosialinum nr. 21 varð sagt, at Dimmal. ikki hevði nakað álit á landsstýrinum, og hetta staðfestir Dagblaðið fyri mikudagin 1. juni og sigur soleiðis:

»Tað lagnastu støðuna hevur Dimmalætting havt. Frá fyrstu ferð sambandið gekk saman um landsstýrisarbeiðið, hevur Dimmalætting verið varin, ógvuliga varin við at binda seg til nakra støðu. Blaðið hevur umborið seg við, at tað ikki var flokksogn, men ráddi sær sjálvum«. Dagblaðið heldur áfram við at siga, at »seinasti bresturin í læknastríðnum var eisini harður fyri landsstýrið, ikki minst fyri sambandsins umboðsmenn í læknastríðnum, Kr. Djurhuus, lögmann«. Beint undir tí harðasta, komu Ritzau-tíðindi, sum søgdu, at Dim-

mallætting er »uafhængigt« við einum »vis tilknytning« til sambandsflokkinn, meðan somu tíðindi siga Dagblaðið verða málagn fyrri landsstýrið.

Hetta kom Dagblaðnum sum vera man ógvuliga illa við — sum ein beinleiðis stingur í bakið; tí neyvan hevur Dagblaðið verið annað enn góðtrúgvíð, at tey bæði Dimma og Dagbl. vóru felags málagn landsstýrisins — men so er ikki. Tá ið ástóð vildi hin gamla ikki kennast við somu menn, sum hon fyrri ein part hevði verið við til at sett í landsins hægstu sessir. Hasar somu menn, vildi hon nú kvitta við — og er tað so løgið? So mikið heldur tó hin gamla av sær, at hon skammast so sárliga yvir landsstýrisins framferð og gerðir — og hvør er tann, ið er rættthugin, sum ikki ger tað? Nei, eingin dómir Dimmu fyrri tí, at hon ikki vil kennast við teir

menn, sum hava verið við til at seta skamblett á Føroya land og fólk í hesum døgum.

So vita vit tað, at vát er komið í landsstýrisreiðrið — og var annað væntandi? Tað er øllum kunnugt, at tað ikki var við nøkrum góðum hugi, at sambandið rann saman við fólkaflokkinum fyrri at stjórna landinum — men einans fyrri at halda aðrar betri kreftir uttanfyri — tað nyttar tí einki nú at berjast og klórast sum tröll á nátt. At aðrir menn skulu til at røkja landsins hægstu sessir, enn teir, sum sita, er prógvað. Sum Dam tekur til í grein síni um læknastríðið »Hvis d'herrer havde havt bare en smule realitetssans, psykologisk indsigt og forståelse af situationens alvor«. Um teir høvdu tað, sum hesi orð sipa til, so høvdu teir fyrri langt síðan havt lagt frá sær og latið aðrar betri kreftir komið til. Føroyar hava sanniliga ikki ráð at hava menn sitandi í landsins mest týðandi sessum, sum nakrar nikkudukkur — annað krevur tíðin enn slíkt.

Til síðst er at siga, at tað hevur verið framhildið í blað okkara at Dagblaðið hevur verið málagn landsstýrisins, men hetta hevur blaðið sýtt fyrri. Men í hesum sama nummari fyrri 1. juni viðgongur Dagblaðið at tað er málagn landsstýrisins.

Hetta er ikki fyrsta ferðin, at Dagblaðið hevur prógvað at tað hevur tvær tungur í einum heysi.

D. J. Sørensen.

Føroya Bjór

ØL- og MINERALVATNSVIRKI

Føroya
Pilsnar
Ekta
Maltøl.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jordber limonada
Vanillie limonada
Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

KUNSTGØDNING

KALKSALPETER

18% SUPERFOSFAT (grannuleret)

50% KALI

AMONSULFATSALPETER

NITROPHOSKA

Største lager — billigste priser
mod kontant betaling.

A.S. Valdemar Lützen,

TELEFON 1020 Thorshavn. TELEFON 1020

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Rætt at berjast fyrri læknanum.

Undir læknaorrustuni setti »Arbejderbladet« í Oslo fylgjandi fyrirspurning til ymiskar Norðmenn:

— Hvat halda tygum um roynd Dana at reka burtur yvirlæknan?

Svorini vóru ymisk. Her er eitt av teimum:

— Eg eri 100 pst. samdir við teimum, svarar Karsten Halvorsen. Fólk í Klakksvík mugu hava loyvi at hava læknan, ið tey halda so nógv av. Tá ið nærum øll eru samd mátti henda samfylking verið nóg mikil fyrri at Danir slakaðu. Mær fyrkemur tað óhóskandi at senda eina heila politistyrki fyrri at ordna eitt slíkt mál.

— Men maðurin er koyrdur úr læknafelegnum?

— Hjálpir ikki. Tað má vera ein orsök fyrri, at hann er so nógv avhildin, ivaleyst er hann »en flink kar«, og fólkíð hevur við tíðini fingið øgiligt álit á honum. Eg eri samdur við Føroyingar, tá ið teir ætla at geva politimonnunum eina heita móttøku, og eg trúgvi, at teir ikki vilja lúta. Støðan er longu álvarsom, men tað kemur hóast alt at enda við, at málið verður loyst á friðarligan hátt. Eg skilji fullvæl støðu Føroyinganna, og eg vóni, at tað endar við, at læknan verður sitandi.